

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת. ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בבא קמא דף צא.

שור מועד שהמית והזיק, ודנו אותו קודם דיני נפשות ואח"כ דיני ממונות¹ מה הדין?

אליבא דר' עקיבא	אליבא דשמעון התימני	
דנים אותו - דלא צריך להביאו	אין דנים אותו דיני ממונות ²	לרבנן דבי רב
כשלא ברחו בעליו: דנים אותו כשברחו בעליו: לא דנים אותו ³	אין דנים אותו דיני ממונות	לרבא

כיצד שמים את תשלום הבושת בעני ובעשיר?

בעני	בעשיר	
מקילים על המבייש ⁵	כפי המנין הקצוב במשנה ⁴	לתנא קמא
	כפי המנין הקצוב במשנה ⁶	לר' עקיבא

בבא קמא דף צא:

האם אדם רשאי לחבול בעצמו או לבייש את עצמו?

לבייש את עצמו	לחבול בעצמו	
רשאי	אינו רשאי	תנא דמתניתין אליבא דר"ע ⁷
רשאי	רשאי	לתנא דברייתא דאשב בתענית

¹ אכן אם עשו כסדר, דהיינו שדנו אותו קודם דיני ממונות ואח"כ דיני נפשות, בזה אין נידון שמשלם את הנזק ושוב ממיתים את השור.

² דכיון דס"ל שצריך להביא את האבן לב"ד וה"ה כאן צריך להביא את השור לב"ד שישומו אותו אם יכול להזיק (דס"ל דבעינן אומדנא אפי' לנזיקין), וכיון שכבר נגמר דינו לקטלא, לא משהים אותו לענות את דינו לאומדנא.

³ פי', מיירי שקבלו ב"ד עדות על נזק השור בפני בעל השור, ואח"כ ברח בעל השור ולא השאיר נכסים שיש ממה לגבות אלא רק מתוך השור עצמו, וכיון שכבר דנו את השור דיני נפשות, אי אפשר עתה לדון דיני ממונות כי אי אפשר לגבות הנזק מגוף השור. ולגבות מרידיא אי אפשר - דאין משהין את דינו של שור.

⁴ תקע לחברו (דהיינו שהכהו על אוזנו) נותן לו סלע (לר' יהודה בשם ר' יוסי מנה), סטרו על פניו נותן לו מאתים זוז, סטרו בפניו באחורי ידו משלם ארבע מאות זוז, צרם (משך או פגם) את אוזנו או תלש בשערו או שרקק והגיע בו רוקו או שהעביר טליתו ממנו או שפרע ראש האשה בשוק נותן להם ארבע מאות זוז.

⁵ כן הסיקה הגמ' שת"ק שסיים ואמר "זה הכלל הכל לפי כבודו" בא לומר קולא על המבייש, שבעני אינו משלם כל כך אלא לפי בושתו.

⁶ דכן מצינו שחייב ר' עקיבא על אשה ענייה ארבע מאות זוז - ודן אותם כבני חורין שירדו מנכסיהם שהם בני אברהם יצחק ויעקב, ש"מ דס"ל שגם בעניים יש בו את הדין הקצוב במשנה.

⁷ והסיקה הגמ' שהוא ר' אלעזר הקפר ברבי, דס"ל דנזיר שציער עצמו רק מן היין נקרא חוטא כ"ש שהמצער את עצמו מכל דבר.